ASTROBHAVA

SACRED HYMN · TAMIL WITH MEANING

Kandar Alangaram

Arunagirinathar

The kappu invocation and 107 verses, with the fruit of the reading at verse 101. The printed closing line is given at the end.

KAPPU

அடலருணைத் திருக் கோபுரத் தேயந்த வாயிலுக்கு
வட வருகிற் சென்று கண்டுகொண்டேன்வருவார் தலையில்
தடபடெனப்படு குட்டுடன் சர்க்கரை மொக்கியகைக்
கடதட கும்பக் களிற்றுக் கிளைய களிற்றினையே

At the northern side of that gateway of the holy temple tower of mighty Arunai (Tiruvannamalai) I found Him: the younger brother of the great elephant with swaying temples (Ganapati), whose hand stuffs in sugar while devotees rap their own heads before him.

VERSE 1

பேற்றைத் தவஞ்சற்று மில்லாத வென்னைப்ர பஞ்சமென்னும்
சேற்றைக் கழிய வழிவிட்ட வா செஞ் சடாடவிமேல்
ஆற்றைப் பணியை யிதழியைத் தும்பையை யம்புலியின்
கீற்றைப் புனைந்த பெருமான் குமாரன் க்ருபாகரனே

Though I had no merit of penance at all, You showed me the way out of the mud called worldly life. O Son of Shiva, who wears the Ganga, the serpent, konrai and tumbai flowers and the crescent moon on his matted red hair, You are the ocean of grace.

VERSE 2

அழித்துப் பிறக்கவொட்டா அயில் வேலன் கவியையன்பால்
எழுத்துப் பிழையறக் கற்கின்றி லீரெரி மூண்டதென்ன
விழித்துப் புகையெழப் பொங்குவெங் கூற்றன் விடுங்கயிற்றாற்
கழுத்திற் சுருக்கிட் டிழுக்குமன் றோகவி கற்கின்றதே

You do not learn, with love and without a single error, the poems of the spear-bearing Lord who stops death and rebirth. When the fierce god of death comes, eyes blazing like fire, will his noose not tighten round your neck and drag you away?

VERSE 3

தேரணி யிட்டுப் புரமெரித் தான்மகன் செங்கையில்வேற்
கூரணி யிட்டணு வாகிக் கிரௌஞ்சங் குலைந்தரக்கர்
நேரணி யிட்டு வளைந்த கடக நெளிந்தது சூர்ப்
பேரணி கெட்டது தேவேந்த்ர லோகம் பிழைத்ததுவே

When the spear in the red hand of the son of Shiva, who burnt the three cities, struck with its sharp point, Mount Krauncha crumbled to dust, the bracelets of the demons drawn up in battle line were bent, the great army of Sura was ruined, and the world of Indra was saved.

VERSE 4

ஓரவொட் டாரொன்றை யுன்னவொட் டார்மல ரிட்டுனதாள்
சேரவொட் டாரைவர் செய்வதென் யான்சென்று தேவருய்யச்
சோரநிட் டூரனைச் சூரனைக் காருடல் சோரிகக்கக்
கூரகட்டாரியிட் டோரிமைப் போதினிற் கொன்றவனே

The five senses do not let me reflect, do not let me think of the One, do not let me offer flowers and reach Your feet; what can I do? You are the one who, so that the gods might live, killed in the blink of an eye the cruel thief Sura with a sharp dagger until his dark body poured out blood.

VERSE 5

திருந்தப் புவனங்க ளீன்றபொற் பாவை திருமுலைப்பால்
அருந்திச் சரவணப் பூந்தொட்டி லேறி யறுவர்கொங்கை
விரும்பிக் கடலழக் குன்றழச் சூரழ விம்மியழுங்
குருந்தைக் குறிஞ்சிக் கிழவனென் றோதுங் குவலயமே

The world calls Him the Lord of the hill country: the child who drank the holy milk of the golden Mother who bore all the worlds, who lay in the flower cradle of Saravana, who sought the breasts of the six mothers, and who sobbed so that the sea, the mountains and Sura all wept.

VERSE 6

பெரும்பைம் புனத்தினுட் சிற்றேனல் காக்கின்ற பேதை கொங்கை
விரும்பும் குமரனை மெய்யன்பி னான்மெல்ல மெல்லவுள்ள
அரும்புந் தனிப்பர மானந்தத் தித்தித் தறிந்தவன்றே
கரும்புந் துவர்த்துச் செந்தேனும் புளித்தறக் கைத்ததுவே

The day I slowly tasted the unique supreme bliss that wells up when one thinks with true love of Kumara, who loves the maiden guarding the millet in the green field, even sugarcane turned astringent and honey turned sour and bitter.

VERSE 7

சளத்திற் பிணிபட் டசட்டு க்ரியைக்குட் டவிக்குமென்றன்
உளத்திற் ப்ரமத்தைத் தவிர்ப்பா யவுண ருரத்துதிரக்
குளத்திற் குதித்துக் குளித்துக் களித்துக் குடித்துவெற்றிக்
களத்திற் செருக்கிக் கழுதாட வேல்தொட்ட காவலனே

Remove the confusion from my heart, which suffers caught in deceit and foolish rites. You are the guardian who hurled the spear so that the ghouls danced in the battlefield, leaping, bathing, revelling and drinking in the pool of blood from the chests of the demons.

VERSE 8

ஒளியில் விளைந்த வுயர்ஞான பூதரத் துச்சியின்மேல்
அளியில் விளைந்ததொ ராநந்தத் தேனை அநாதியிலே
வெளியில் விளைந்த வெறும்பாழைப் பெற்ற வெறுந்தனியைத்
தெளிய விளம்பிய வா முக மாறுடைத் தேசிகனே

O six-faced Teacher, how clearly You taught me of the honey of bliss grown from grace on the peak of the high mountain of knowledge grown from light, the unique One who gave birth to the empty void that arose in space from beginningless time!

VERSE 9

தேனென்று பாகென்றுவமிக் கொணாமொழித் தெய்வ வள்ளி
கோனன் றெனக்குப தேசித்த தொன்றுண்டு கூறவற்றோ
வானன்று காலன்று தீயன்று நீரன்று மண்ணுமன்று
தானன்று நானன் றசரீரி யன்று சரீரியன்றே

The Lord of the divine Valli, whose words cannot be compared even to honey or syrup, once taught me something that cannot be told: it is not sky, not wind, not fire, not water, not earth, not He, not I, neither bodiless nor embodied.

VERSE 10

சொல்லுகைக் கில்லையென் றெல்லாமிழந்து சும்மா விருக்கும்
எல்லையுட் செல்ல எனைவிட்ட வாஇகல் வேலனல்ல
கொல்லியைச் சேர்க்கின்ற சொல்லியைக் கல்வரைக் கொவ்வைச்
செவ்வாய்
வல்லியைப் புல்கின்ற மால்வரைத் தோளண்ணல் வல்லபமே

How You sent me into the state where, all being lost because nothing can be said, one simply remains still! You are the mighty spear-bearer, the beloved of Valli of the coral-red lips, whom He embraces with His great mountain-like shoulders.

VERSE 11

குசைநெகி ழாவெற்றி வேலோ னவுணர் குடர்குழம்பக்
கசையிடு வாசி விசை கொண்ட வாகனப் பீலியின்கொத்
தசைபடு கால்பட் டசைந்தது மேரு அடியிடவெண்
டிசைவரை தூள்பட்ட அத்தூளின் வாரி திடர்பட்டதே

The wind from the bunch of plumes of the swift peacock, the mount of the Lord of the victorious spear, shook Mount Meru at its base; the mountains of the eight directions turned to dust, and that dust filled up the ocean into dry land.

VERSE 12

படைபட்ட வேலவன் பால்வந்த வாகைப் பதாகையென்னுந்
தடைபட்ட சேவல் சிறகடிக் கொள்ளச் சலதிகிழிந்
துடைபட்ட தண்ட கடாக முதிர்ந்த துடுபடலம்
இடைபட்ட குன்றமு மாமேரு வெற்பு மிடிபட்டவே

When the rooster on the victory banner of the spear-bearing Lord flapped its wings, the ocean was torn apart, the shell of the universe split, the hosts of stars fell, and the hills in between and great Mount Meru were shattered.

VERSE 13

ஒருவரைப் பங்கி லுடையாள் குமார னுடைமணிசேர்
திருவரைக் கிண்கிணி யோசை படத்திடுக் கிட்டரக்கர்
வெருவரத் திக்குச் செவிடுபட் டெட்டுவெற் புங்கனகப்
பருவரைக் குன்று மதிர்ந்தன தேவர் பயங்கெட்டதே

At the sound of the jewelled anklet bells on the holy waist of the son of the Goddess who shares half of Shiva's body, the demons were startled and afraid, the directions were deafened, the eight mountains and the great golden mountain shook, and the fear of the gods was gone.

VERSE 14

குப்பாச வாழ்க்கையுட் கூத்தாடு மைவரிற் கொட்படைந்த
இப்பாச நெஞ்சனை யீடேற்று வாயிரு நான்குவெற்பும்
அப்பாதி யாய்விழ மேருங் குலுங்கவிண் ணாருமுய்யச்
சப்பாணி கொட்டிய கையா றிரண்டுடைச் சண்முகனே

Save me, whose heart is caught in bonds and spun about by the five senses that dance in this bodily life. O six-faced Lord, whose twelve hands clapped in play so that the eight mountains fell to half their size, Meru trembled and the heavenly beings were saved.

VERSE 15

தாவடி யோட்டு மயிலிலுந் தேவர் தலையிலுமென்
பாவடி யேட்டிலும் பட்டதன் றோபடி மாவலிபால்
மூவடி கேட்டன்று மூதண்ட கூட முகடுமுட்டச்
சேவடி நீட்டும் பெருமான் மருகன்றன் சிற்றடியே

The small feet of the nephew of Vishnu, who asked Mahabali for three steps of earth and stretched out His red foot until it touched the roof of the ancient universe, have rested on the dancing peacock, on the heads of the gods, and on the leaves of my poems.

VERSE 16

தடுங்கோள் மனத்தை விடுங்கோள் வெகுளியைத் தானமென்றும்
இடுங்கோ ளிருந்த படியிருங் கோளெழு பாருமுய்யக்
கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றந் திறக்கத் தொளைக்கவை வேல்
விடுங்கோ னருள்வந்து தானே யுமக்கு வெளிப்படுமே

Restrain the mind, give up anger, always give in charity, and remain as you are. Then the grace of the King who hurled the sharp spear to pierce the cruel Sura and the mountain, so that the seven worlds might live, will reveal itself to you of its own accord.

VERSE 17

வேதா கமசித்ர வேலா யுதன் வெட்சி பூத்ததண்டைப்
பாதார விந்தம் அரணாக அல்லும் பகலுமில்லாச்
சூதான தற்ற வெளிக்கே யொளித்துச்சும் மாவிருக்கப்
போதா யினிமன மேதெரி யாதொரு பூதர்க்குமே

O mind, will you not now go, with the lotus feet of the Lord of the wondrous spear praised in the Vedas and Agamas, adorned with vetchi flowers and anklets, as your refuge, and hide in that open space free of night, day and deceit, to remain still, unknown even to the elements?

VERSE 18

வையிற் கதிர்வடி வேலோனை வாழ்த்தி வறிஞர்க்கென்றும்
நொய்யிற் பிளவள வேனும் பகிர்மின்க ணுங்கட்கிங்ஙன்
வெய்யிற் கொதுங்க வுதவா உடம்பின் வெறுநிழல்போற்
கையிற் பொருளு முதவாது காணுங் கடைவழிக்கே

Praise the Lord of the sharp, shining spear, and always share with the poor at least a broken grain of rice. On the last journey your wealth in hand will be of no more use than the mere shade of this body, which cannot even shelter you from the sun.

VERSE 19

சொன்ன கிரௌஞ்ச கிரியூ டுருவத் தொளைத்தவைவேல்
மன்ன கடம்பின் மலர்மாலை மார்பமௌ னத்தையுற்று
நின்னை யுணர்ந்துணர்ந் தெல்லா மொருங்கிய நிர்க்குணம் பூண்
டென்னை மறந்திருந் தேனிறந் தேவிட்ட திவ்வுடம்பே

O Lord whose sharp spear pierced right through the Krauncha mountain, who wears a garland of kadamba flowers, I entered silence, knew You again and again, took on the attributeless state in which all is gathered into one, and forgot myself; this body has as good as died.

VERSE 20

கோழிக் கொடிய னடிபணி யாமற் குவலயத்தே
வாழக் கருது மதியிலி காளுங்கள் வல்வினைநோய்
ஊழிற் பெருவலி யுண்ணவொட்டாது உங்களத்தமெல்லாம்
ஆழப் புதைத்துவைத் தால்வருமோ நும் மடிப்பிறகே

You fools who hope to live in this world without worshipping the feet of the Lord of the rooster banner: the great force of fate will not let your harsh karma leave you, and even if you bury all your wealth deep, will it follow you after you are gone?

VERSE 21

மரணப்ர மாத நமக்கில்லை யாமென்றும் வாய்த்ததுணை
கிரணக் கலாபியும் வேலுமுண் டேகிண் கிணிமுகுள
சரணப்ர தாப சசிதேவி மங்கல்ய தந்துரக்ஷா
பரணக்ரு பாகர ஞானா கரசுர பாஸ்கரனே

For us there is no danger of death, for the peacock of shining feathers and the spear are our constant companions. O glorious Lord of the feet with bud-shaped anklet bells, protector of the marriage thread of Indra's queen Sachi, ocean of grace and wisdom, sun of the gods.

VERSE 22

மொய்தா ரணிகுழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால்
வைதா ரையுமங்கு வாழவைப் போன்வெய்ய வாரணம்போற்
கைதா னிருப துடையான் தலைப்பத்துங் கத்தரிக்க
எய்தான் மருகன் உமையாள் பயந்த இலஞ்சியமே

He who wedded Valli of the thick garlanded hair, who lets live even those who reviled Him in Tamil, the nephew of Rama, who shot arrows to cut off the ten heads of the twenty-armed Ravana, is the treasure that Uma bore.

VERSE 23

தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழுஞ் செழுஞ்சுடரே
வைவைத்த வேற்படை வானவ னேமற வேனுனைநான்
ஐவர்க் கிடம்பெறக் காலிரண் டோட்டி யதிலிரண்டு
கைவைத்த வீடு குலையுமுன்னே வந்து காத்தருளே

O rich light who dwells on the holy hill of Tiruchengodu, O heavenly Lord of the sharp spear, I will not forget You. Come and protect me before this house falls, the house built on two legs with two hands set on it, where the five senses have their room.

VERSE 24

கின்னங் குறித்தடி யேன்செவி நீயன்று கேட்கச்சொன்ன
குன்னங் குறிச்சி வெளியாக்கி விட்டது கோடுகுழல்
சின்னங் குறிக்கக் குறிஞ்சிக் கிழவர் சிறுமிதனை
முன்னங் குறிச்சியிற் சென்றுகல் யாண முயன்றவனே

What You once spoke into my ear, out of care for my sorrow, has now been made plain by the sound of the conch, horn and flute. You are the one who long ago went to the hill hamlet to seek marriage with the young daughter of the hill chiefs.

VERSE 25

தண்டா யுதமுந் திரிசூல மும்விழத் தாக்கியுன்னைத்
திண்டாட வெட்டி விழவிடு வேன்செந்தில் வேலனுக்குத்
தொண்டா கியவென் னவிரோத ஞானச் சுடர்வடிவாள்
கண்டா யடாவந்த காவந்து பார்சற்றென் கைக்கெட்டவே

I will strike you down with your club and trident falling, and cut you down so that you stagger. Do you see, Yama, the sword of radiant knowledge that harms none, which I hold as a servant of the spear-bearing Lord of Senthil? Come within reach of my hand and see.

VERSE 26

நீலச் சிகண்டியி லேறும் பிரானெந்த நேரத்திலுங்
கோலக் குறத்தி யுடன்வரு வான்குரு நாதன்சொன்ன
சீலத்தை மெள்ளத் தெளிந்தறி வார்சிவ யோகிகளே
காலத்தை வென்றிருப்பார், மரிப் பார்வெறுங் கர்மிகளே

The Lord who rides the blue peacock will come at any moment with the beautiful hill maiden. Those who slowly and clearly understand the way of life the great Teacher taught are the true yogis of Shiva; they live beyond time, while those who only perform rites die.

VERSE 27

ஓலையுந் தூதருங் கண்டுதிண் டாட லொழித்தெனக்குக்
காலையு மாலையு முன்னிற்கு மேகந்த வேள்மருங்கிற்
சேலையுங் கட்டிய சீராவுங் கையிற் சிவந்தசெச்சை
மாலையுஞ் சேவற் பதாகையுந் தோகையும் வாகையுமே

Ending my fear of the summons and the messengers of death, there will stand before me morning and evening the cloth at the side of Lord Kanda, the small sword at His waist, the red flowers of the vetchi garland in His hand, the rooster banner, the peacock and the victory garland.

VERSE 28

வேலே விளங்குகை யான்செய்ய தாளினில் வீழ்ந்திறைஞ்சி
மாலே கொளவிங்ஙன் காண்பதல் லான்மன வாக்குச்செய
லாலே யடைதற் கரிதா யருவுரு வாகியொன்று
போலே யிருக்கும் பொருளையெவ் வாறு புகல்வதுவே

Other than falling at the red feet of the Lord whose hand shines with the spear, worshipping Him and so seeing Him here with longing, how can one describe that reality which is hard to reach by mind, speech or action, which is both formless and with form and seems as one?

VERSE 29

கடத்திற் குறத்தி பிரானரு ளாற்கலங் காதசித்தத்
திடத்திற் புணையென யான்கடந் தேன்சித்ர மாதரல்குற்
படத்திற் கழுத்திற் பழுத்தசெவ் வாயிற் பணையிலுந்தித்
தடத்திற் றனத்திற் கிடக்கும்வெங் காம சமுத்திரமே

By the grace of the Lord of the hill maiden I have crossed, with my steady unshaken mind as the raft, the fierce ocean of desire found in the bodies of beautiful women.

VERSE 30

பாலென் பதுமொழி பஞ்சென் பதுபதம் பாவையர்கண்
சேலென்ப தாகத் திரிகின்ற நீசெந்தி லோன்றிருக்கை
வேலென் கிலைகொற்ற மயூர மென்கிலை வெட்சித்தண்டைக்
காலென் கிலைமன மேயெங்ங னேமுத்தி காண்பதுவே

O mind, you wander thinking their speech is milk, their feet are cotton and their eyes are fish. You do not say the spear in the holy hand of the Lord of Senthil, you do not say His victorious peacock, you do not say His feet with vetchi anklets; how will you ever see liberation?

VERSE 31

பொக்கக் குடிலிற் புகுதா வகைபுண்ட ரீகத்தினுஞ்
செக்கச் சிவந்த கழல்வீடு தந்தருள் சிந்துவெந்து
கொக்குத் தறிபட் டெறிபட் டுதிரங் குமுகுமெனக்
கக்கக் கிரியுரு வக்கதிர் வேல்தொட்ட காவலனே

Grant me the house of Your feet, redder than the lotus, so that I do not enter again this hollow hut of a body. You are the guardian who hurled the bright spear so that the ocean boiled, the mango-tree Sura was cut and thrown down, and the mountain was pierced, spouting blood.

VERSE 32

கிளைத்துப் புறப்பட்ட சூர்மார் புடன்கிரி யூடுருவத்
தொளைத்துப் புறப்பட்ட வேற்கந்த னேதுறந் தோருளத்தை
வளைத்துப் பிடித்துப் பதைக்கப் பதைக்க வதைக்குங் கண்ணார்க்
கிளைத்துத் தவிக்கின்ற என்னை யெந்நாள்வந் திரட்சிப்பையே

O Kanda, whose spear went right through the chest of Sura and through the mountain, when will You come and save me, who wastes away and suffers for women whose eyes trap even the hearts of renunciants and torment them until they tremble?

VERSE 33

முடியாப் பிறவிக் கடலிற் புகார்முழு துங்கெடுக்கு
மிடியாற் படியில் விதனப் படார்வெற்றி வேற்பெருமாள்
அடியார்க்கு நல்ல பெருமாள் அவுணர் குலமடங்கப்
பொடியாக் கியபெரு மாள்திரு நாமம் புகல்பவரே

Those who chant the holy name of the Lord of the victorious spear, the good Lord of His devotees, who ground the race of demons to dust, the verse says, will not fall into the endless sea of births and will not suffer in this world from ruinous poverty.

VERSE 34

பொட்டாக வெற்பைப் பொருதகந்தா தப்பிப் போனதொன்றற்
கெட்டாத ஞான கலைதரு வாயிருங் காமவிடாய்ப்
பட்டா ருயிரைத் திருகிப் பருகிப் பசிதணிக்குங்
கட்டாரி வேல்விழி யார்வலைக் கேமனங் கட்டுண்டதே

O Kanda, who smashed the mountain to pieces, grant me the knowledge that is beyond reach of anything that goes astray. My mind is caught in the net of women whose eyes are like spears and daggers, which twist and drink the lives of those seized by the thirst of desire.

VERSE 35

பத்தித் துறையிழிந் தாநந்த வாரி படிவதினால்
புத்தித் தரங்கந் தெளிவதென் றோபொங்கு வெங்குருதி
மெத்திக் குதிகொள்ள வெஞ்சூ ரனைவிட்ட சுட்டியிலே
குத்தித் தரங்கொண் டமரா வதிகொண்ட கொற்றவனே

When will the waves of my intellect become calm, by my descending the ghat of devotion to bathe in the flood of bliss? O conqueror who sent the spear so that the hot blood surged, pierced the cruel Sura and won back Amaravati for the gods.

VERSE 36

சுழித்தோடு மாற்றிற் பெருக்கானது செல்வந் துன்ப மின்பங்
கழித்தோடு கின்றதெக் காலநெஞ்சே கரிக் கோட்டு முத்தைக்
கொழித்தோடு காவிரிச் செங்கோட னென்கிலை குன்றமெட்டுங்
கிழித்தோடு வேலென் கிலையெங்ங னேமுத்தி கிட்டுவதே

Wealth is like a flood in a swirling river. O heart, when will you get past sorrow and joy? You do not say 'the Lord of Tiruchengodu on the Kaveri, which washes down pearls from the tusks of elephants', you do not say 'the spear that split the eight mountains'; how will you reach liberation?

VERSE 37

கண்டுண்ட சொல்லியர் மெல்லியர் காமக் கலவிக்கள்ளை
மொண்டுண் டயர்கினும் வேன்மற வேன்முது கூளித்திரள்
டுண்டுண் டுடுடுடு டீடீ டுடுடுடு டுண்டுடுண்டு
டிண்டிண் டெனக்கொட்டி யாடவெஞ் சூர்க்கொன்ற ராவுத்தனே

Even if I drink deep the toddy of love from soft women whose speech is sweet as candy, and swoon, I will not forget the spear of the Lord who killed the fierce Sura while the ancient ghouls danced to the beat of drums.

VERSE 38

நாளென் செயும்வினை தானென் செயுமெனை நாடிவந்த
கோளென் செயுங்கொடுங் கூற்றென் செயுங்கும ரேசரிரு
தாளுஞ் சிலம்புஞ் சதங்கையும் தண்டையுஞ் சண்முகமுந்
தோளுங் கடம்பு மெனக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடினே

What can the day do to me, what can karma do, what can the planets that seek me out do, what can cruel death do, if the two feet of Lord Kumara with anklets, bells and tandai, His six faces, His shoulders and His kadamba garland appear before me?

VERSE 39

உதித்தாங் குழல்வதுஞ் சாவதுந் தீர்த்தெனை யுன்னி லொன்றா
விதித்தாண் டருள்தருங் காலமுண் டோவெற்பு நட்டுரக
பதித்தாம்பு வாங்கிநின் றம்பரம் பம்பரம் பட்டுழல
மதித்தான் திருமரு காமயி லேறிய மாணிக்கமே

Will there be a time when You end my wandering in birth and death, make me one with You and rule me in grace? O peacock-riding jewel, nephew of Vishnu, who planted the mountain, held the serpent as the churning rope and churned the ocean like a spinning top.

VERSE 40

சேல்பட் டழிந்தது செந்தூர் வயற்பொழில் தேங்கடம்பின்
மால்பட் டழிந்தது பூங்கொடி யார்மனம் மாமயிலோன்
வேல்பட் டழிந்தது வேலையுஞ் சூரனும் வெற்புமவன்
கால்பட் டழிந்ததிங் கென்றலை மேலயன் கையெழுத்தே

In Tiruchendur the fish ruined the paddy fields and groves; the women's hearts were ruined by love for His sweet kadamba; the ocean, Sura and the mountain were ruined by the great peacock-rider's spear; and here the writing of Brahma on my head was wiped out by His feet.

VERSE 41

பாலே யனைய மொழியார்த மின்பத்தைப் பற்றியென்றும்
மாலே கொண்டுய்யும் வகையறி யேன்மலர்த் தாள்தருவாய்
காலே மிகவுண்டு காலே யிலாத கணபணத்தின்
மேலே துயில்கொள்ளு மாலோன் மருகசெவ் வேலவனே

I do not know how to be saved; I cling always to the pleasure of women whose speech is like milk. Grant me Your flower feet, O red-spear Lord, nephew of Vishnu, who sleeps on the hooded serpent that lives on air and has no legs.

VERSE 42

நிணங்காட்டுங் கொட்டிலை விட்டொரு வீடெய்தி நிற்கநிற்குங்
குணங்காட்டி யாண்ட குருதே சிகனங் குறச்சிறுமான்
பணங்காட்டு மல்குற் குருகுங் குமரன் பதாம்புயத்தை
வணங்காத் தலைவந்தி தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் வாய்த்ததுவே

How did this head, which never bowed to the lotus feet of Kumara, the divine Teacher who rules me and shows me the way to leave this body and reach release, who melts for the hill maiden, come to be blessed like this?

VERSE 43

கவியாற் கடலடைத் தோன்மரு கோனைக் கணபணக்கட்
செவியாற் பணியணி கோமான் மகனைத் திறலரக்கர்
புவியார்ப் பெழத்தொட்ட போர்வேன் முருகனைப் போற்றியன்பாற்
குவியாக் கரங்கள்வந் தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் கூடியவே

How did these hands, which never joined in worship of the Lord Murugan who is the nephew of Rama who bridged the sea with monkeys, the son of Shiva who wears the hooded serpent, and who hurled the spear at the mighty demons, come together in worship like this?

VERSE 44

தோலாற் சுவர்வைத்து நாலாறு காலிற் சுமத்தியிரு
காலா லெழுப்பி வளைமுது கோட்டிக்கைந் நாற்றிநரம்
பாலார்க்கை யிட்டுத் தசைகொண்டு மேய்ந்த அகம்பிரிந்தால்
வேலாற் கிரிதொளைத் தோனிரு தாளன்றி வேறில்லையே

When the soul leaves this house, whose walls are skin, which stands on twenty-four pillars of bone, raised on two legs, roofed with a curved back, tied with nerves and thatched with flesh, there is nothing but the two feet of the Lord who pierced the mountain with His spear.

VERSE 45

ஒருபூ தருமறி யாத்தனி வீட்டி லுரையுணர்வற்
றிருபூத வீட்டி லிராமலென் றானிரு கோட்டொருகைப்
பொருபூ தரமுரித் தேகாச மிட்ட புராந்தகற்குக்
குரு பூத வேலவ னிட்டூர சூர குலாந்தகனே

He told me to dwell in the unique house unknown to any of the elements, without speech or feeling, and not in the house of the two kinds of elements. He is the teacher of Shiva who flayed the elephant and wore its skin, the spear-bearing Lord who destroyed the cruel Sura's race.

VERSE 46

நீயான ஞான விநோதந் தனையென்று நீயருள்வாய்
சேயான வேற்கந்த னேசெந்தி லாய்சித்ர மாதரல்குற்
றோயா வுருகிப் பருகிப் பெருகித் துவளுமிந்த
மாயா விநோத மநோதுக்க மானது மாய்வதற்கே

When will You grant me the wonder of knowledge that is Yourself, O Kanda of the spear, Lord of Senthil, so that this illusory sorrow of mind, which melts, drinks, swells and droops in desire for women, may come to an end?

VERSE 47

பத்தித் திருமுக மாறுடன் பன்னிரு தோள்களுமாய்த்
தித்தித் திருக்கு மமுதுகண் டேன்செயன் மாண்டடங்கப்
புத்திக் கமலத் துருகிப் பெருகிப் புவனமெற்றித்
தத்திக் கரைபுர ளும்பர மாநந்த சாகரத்தே

I found the nectar that delights with six holy faces and twelve shoulders, in the ocean of supreme bliss that melts in the lotus of the heart, rises, overflows the world and breaks its banks, so that all my doings came to rest.

VERSE 48

புத்தியை வாங்கிநின் பாதாம் புயத்திற் புகட்டியன்பாய்
முத்தியை வாங்க அறிகின்றி லேன்முது சூர்நடுங்கச்
சத்தியை வாங்கத் தரமோ குவடு தவிடுபடக்
குத்திய காங்கேய னேவினை யேற்கென் குறித்தனையே

I do not know how to take my mind, place it at Your lotus feet and win liberation with love. O son of Ganga, who hurled the spear so that old Sura trembled and the peak was crushed to bran, what have You decided for this sinner?

VERSE 49

சூரிற் கிரியிற் கதிர்வே லெறிந்தவன் தொண்டர்குழாஞ்
சாரிற் கதியன்றி வேறிலை காண் தண்டு தாவடிபோய்த்
தேரிற் கரியிற் பரியிற் றிரிபவர் செல்வமெல்லாம்
நீரிற் பொறியென் றறியாத பாவி நெடுநெஞ்சமே

O foolish heart, there is no refuge other than joining the company of the devotees of the Lord who hurled the shining spear at Sura and the mountain. You do not know that all the wealth of those who ride on chariots, elephants and horses is like a spark in water.

VERSE 50

படிக்குந் திருப்புகழ் போற்றுவன் கூற்றுவன் பாசத்தினாற்
பிடிக்கும் பொழுதுவந் தஞ்சலென் பாய்பெரும் பாம்பினின்று
நடிக்கும் பிரான்மரு காகொடுஞ் சூர னடுங்கவெற்பை
இடிக்குங் கலாபத் தனிமயி லேறு மிராவுத்தனே

I praise You with the Tiruppugazh that I recite. When death seizes me with his noose, You will come and say 'fear not'. O nephew of the Lord who danced on the great serpent (Krishna), O horseman on the unique peacock whose plumes shook the mountain so that cruel Sura trembled.

VERSE 51

மலையாறு கூறெழ வேல்வாங்கி னானை வணங்கியன்பின்
நிலையான மாதவஞ் செய்குமி னோநும்மை நேடிவருந்
தொலையா வழிக்குப் பொதிசோறு முற்ற துணையுங்கண்டீர்
இலையா யினும்வெந்த தேதா யினும்பகிர்ந் தேற்றவர்க்கே

Bow to the Lord who hurled the spear so that the mountain split apart, and do great penance with steady love. For those who share with others whatever they have, be it only a leaf or a bit of cooked food, that becomes their packed food and companion on the endless road ahead.

VERSE 52

சிகராத்ரி கூறிட்ட வேலுஞ்செஞ் சேவலுஞ் செந்தமிழாற்
பகரார்வமீ பணி பாசசங் க்ராம பணாமகுட
நிகராட் சமபட்ச பட்சி துரங்க நருபகுமரா
குகராட் சசபட்ச விட்சோப தீர குணதுங்கனே

O Lord of the spear that split the peaked mountain and of the red rooster, who gives His love to those who praise Him in Tamil; prince who rides the bird, the peacock that preys on hooded serpents; O Guha, valiant one who routed the demon host, Lord of lofty virtues.

VERSE 53

வேடிச்சி கொங்கை விரும்புங் குமரனை மெய்யன்பினாற்
பாடிக் கசிந்துள்ள போதே கொடாதவர் பாதகத்தாற்
தேடிப் புதைத்துத் திருட்டிற் கொடுத்துத் திகைத்திளைத்து
வாடிக் கிலேசித்து வாழ்நாளை வீணுக்கு மாய்ப்பவரே

Those who do not give while they still sing with true love of Kumara, who longs for the hunter maiden Valli, will in their sin seek, hide, lose to thieves, be bewildered, waste away and suffer, and so spend their days in vain.

VERSE 54

சாகைக்கு மீண்டு பிறக்கைக்கு மன்றித் தளர்ந்தவர்க்கொன்
றீகைக் கெனைவிதித் தாயிலை யேயிலங் காபுரிக்குப்
போகைக்கு நீவழி காட்டென்று போய்க்கடல் தீக்கொளுந்த
வாகைச் சிலைவளைத் தோன்மரு காமயில் வாகனனே

You did not ordain me to give anything to the weary, only to die and be born again. O peacock-rider, nephew of Rama who bent His victorious bow and set the sea on fire when He said 'show me the way to go to Lanka'.

VERSE 55

ஆங்கா ரமுமடங் காரொடுங் கார்பர மாநந்தத்தே
தேங்கார் நினைப்பு மறப்பு மறார்தினைப் போதளவும்
ஓங்காரத் துள்ளொளிக் குள்ளே முருக னுருவங்கண்டு
தூங்கார் தொழும்பு செய்யா ரென்செய் வார்யம தூதருக்கே

They do not subdue their pride, do not withdraw, do not rest in supreme bliss, do not get past remembering and forgetting even for a moment; they do not see the form of Murugan in the light within the Om nor serve Him. What will they do before the messengers of death?

VERSE 56

கிழியும் படியடற் குன்றெறிந் தோன்கவி கேட்டுருகி
இழியுங் கவிகற் றிடாதிருப் பீரெரி வாய்நரகக்
குழியுந் துயரும் விடாய்ப்படக் கூற்றுவனூர்க் குச்செல்லும்
வழியுந் துயரும் பகரீர் பகரீர் மறந்தவர்க்கே

You who do not learn poems on the Lord who split the mighty mountain, who sing low verses instead: tell, tell those who forget Him of the pit of hell with its fiery mouth, of its sufferings, and of the hard road to the city of death.

VERSE 57

பொருபிடி யுங்களி றும்விளை யாடும் புனச்சிறுமான்
தருபிடி காவல சண்முக வாவெனச் சாற்றிநித்தம்
இருபிடி சோறுகொண் டிட்டுண் டிருவினை யோமிறந்தால்
ஒருபிடி சாம்பருங் காணாது மாய உடம்பிதுவே

Saying daily 'O Shanmuga, guardian of the young doe of the millet field where the elephants play', we eat two handfuls of rice and share some. When we die, this illusory body will not leave even a handful of ash.

VERSE 58

நெற்றாப் பசுங்கதிர்ச் செவ்வேனல் காக்கின்ற நீலவள்ளி
முற்றாத் தனத்திற் கினிய பிரானிக்கு முல்லையுடன்
பற்றாக்கை யும்வெந்து சங்க்ராம வேளும் படவிழியாற்
செற்றார்க் கினியவன் தேவேந்த்ர லோக சிகாமணியே

The jewel of the world of Indra is the Lord dear to the blue Valli who guards the ripening millet; dear also to Shiva, who with His eye burnt Kama together with his sugarcane bow and jasmine arrows.

VERSE 59

பொங்கார வேலையில் வேலைவிட் டோனருள் போலுதவ
எங்கா யினும்வரு மேற்பவர்க் கிட்ட திடாமல்வைத்த
வங்கா ரமுமுங்கள் சிங்கார வீடு மடந்தையருஞ்
சங்காத மோகெடு வீருயிர் போமத் தனிவழிக்கே

The grace of the Lord who hurled the spear into the great ocean will come to help wherever you are. Your hoarded gold, your fine houses and your women, kept without giving to those who ask, will they go with you on that lonely road the life takes? You will be ruined.

VERSE 60

சிந்திக் கிலேனின்று சேவிக் கிலேன்றண்டைச் சிற்றடியை
வந்திக் கிலேனொன்றும் வாழ்த்து கிலேன்மயில் வாகனனைச்
சந்திக் கிலேன்பொய்யை நிந்திக்கி லேனுண்மை சாதிக்கிலேன்
புந்திக் கிலேசமுங் காயக் கிலேசமும் போக்குதற்கே

I do not think of You, I do not stand and worship, I do not bow to Your small anklet-feet, I do not praise the peacock-rider, I do not meet Him, I do not reject falsehood or hold to truth, so as to remove the suffering of mind and body.

VERSE 61

வரையற் றவுணர் சிரமற்று வாரிதி வற்றச்செற்ற
புரையற்ற வேலவன் போதித் தவா, பஞ்ச பூதமுமற்
றுரையற் றுணர்வற் றுடலற் றுயிரற் றுபாயமற்றுக்
கரையற் றிருளற் றெனதற் றிருக்குமக் காட்சியதே

How the spear-bearing Lord, who cut the mountain, cut off the demons' heads and dried up the sea, taught me that vision in which the five elements, speech, feeling, body, life, means, limits, darkness and the sense of mine all cease.

VERSE 62

ஆலுக் கணிகலம் வெண்டலை மாலை யகிலமுண்ட
மாலுக் கணிகலந் தண்ணந் துழாய்மயி லேறுமையன்
காலுக் கணிகலம் வானோர் முடியுங் கடம்புங்கையில்
வேலுக் கணிகலம் வேலையுஞ் சூரனும் மேருவுமே

Shiva's ornament is a garland of white skulls; Vishnu's, who swallowed the world, is cool tulasi; the ornament of the feet of the peacock-riding Lord is the crowns of the gods and the kadamba; and the ornaments of the spear in His hand are the ocean, Sura and Mount Meru.

VERSE 63

பாதித் திருவுருப் பச்சென் றவர்க்குத்தன் பாவனையைப்
போதித்த நாதனைப் போர்வேல னைச்சென்று போற்றியுய்யச்
சோதித்த மெய்யன்பு பொய்யோ அழுது தொழுதுருகிச்
சாதித்த புத்திவந் தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் சந்தித்ததே

Was the true love that sought to go and worship the spear-bearing Lord, who taught His own meaning to Shiva whose half is the green-hued Goddess, false? How did this mind, which weeps, worships and melts, come to meet me like this?

VERSE 64

பட்டிக் கடாவில் வருமந்த காவுனைப் பாரறிய
வெட்டிப் புறங்கண் டலாதுவிடேன் வெய்ய சூரனைப்போய்
முட்டிப் பொருதசெவ் வேற்பெரு மாள்திரு முன்புநின்றேன்
கட்டிப் புறப்பட டாசத்தி வாளென்றன் கையதுவே

O Yama, who comes on a stray buffalo, I will not let you go until I have cut you down and seen your back before the world. I stand before the red-spear Lord who struck the cruel Sura; come on then, the sword of Shakti is in my hand.

VERSE 65

வெட்டுங் கடாமிசைத் தோன்றும் வெங்கூற்றன் விடுங் கயிற்றாற்
கட்டும் பொழுது விடுவிக்க வேண்டுங் கராசலங்கள்
எட்டுங் குலகிரி யெட்டும்விட் டோடவெட் டாதவெளி
மட்டும் புதைய விரிக்குங் கலாப மயூரத்தனே

When cruel death appears on his buffalo and binds me with his noose, You must come and free me, O Lord of the peacock whose plumes spread out so far that the eight elephants of the quarters and the eight great mountains flee and space itself is covered.

VERSE 66

நீர்க் குமிழிக்கு நிகரென்பர் யாக்கைநில் லாதுசெல்வம்
பார்க்கு மிடத்தந்த மின்போலு மென்பர் பசித்துவந்தே
ஏற்கு மவர்க்கிட வென்னினெங் கேனு மெழுந்திருப்பார்
வேற் குமரற் கன்பிலாதவர் ஞான மிகவுநன்றே

They say the body is like a bubble on water and does not last; they say wealth, when looked at, is like lightning. Yet if asked to give to those who come hungry, they get up and go elsewhere. The wisdom of those without love for the spear-bearing Kumara is very fine indeed! (said in irony)

VERSE 67

பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றுநின் சிற்றடியைக்
குறுகிப் பணிந்து பெறக்கற் றிலேன்மத கும்பகம்பத்
தறுகட் சிறுகட் சங்க்ராம சயில சரசவல்லி
இறுகத் தழுவுங் கடகா சலபன் னிருபுயனே

Though I gained this rare human birth, I did not learn to approach and bow at Your small feet. O twelve-armed Lord, whose mountain-like shoulders are closely embraced by Devasena, the graceful creeper reared by the fierce battle elephant.

VERSE 68

சாடுஞ் சமரத் தனிவேன் முருகன் சரணத்திலே
ஓடுங் கருத்தை யிருத்தவல் லார்க்குகம் போய்ச்சகம்போய்ப்
பாடுங் கவுரி பவுரிகொண்டாடப் பசுபதிநின்
றாடும் பொழுது பரமா யிருக்குமதீதத்திலே

For those who can fix their running thoughts on the feet of Murugan of the unique spear that strikes in battle, the ages and the world pass away, and they remain in the supreme state beyond all, while Shiva dances with Gauri and sings.

VERSE 69

தந்தைக்கு முன்னந் தனிஞான வாளொன்று சாதித்தருள்
கந்தச் சுவாமி யெனைத்தேற் றியபின்னர்க் காலன் வெம்பி
வந்திப் பொழுதென்னை யென்செய்ய லாஞ்சத்தி வாளொன்றினாற்
சிந்தத் துணிப்பன் தணிப்பருங் கோபத்ரி சூலத்தையே

After Lord Kanda, who first gave the unique sword of knowledge to His father, comforted me, what can death, coming now in anger, do to me? With the sword of Shakti I will cut his trident of unquenchable rage to pieces.

VERSE 70

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்ம்மைகுன்றா
மொழிக்குத் துணைமுரு காவெனு நாமங்கள் முன்புசெய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ்செங் கோடன் மயூரமுமே

The soft flower feet are the support of my eyes; the names of Murugan are the support of words that never fail in truth; His twelve shoulders are the support against sins done in the past; and the spear and the peacock of the Lord of Tiruchengodu are my support on the fearful lonely road.

VERSE 71

துருத்தி யெனும்படி கும்பித்து வாயுவைச் சுற்றிமுறித்
தருத்தி யுடம்பை யொறுக்கிலென் னாஞ்சிவ யோகமென்னுங்
குருத்தை யறிந்து முகமா றுடைக்குரு நாதன் சொன்ன
கருத்தை மனத்தி லிருத்துங்கண் டீர்முத்தி கைகண்டதே

What is gained by drawing in the breath like a bellows, holding and turning it, and punishing the body? Know the essence called Shiva-yoga and keep in mind what the six-faced Teacher taught; see, liberation is then in hand.

VERSE 72

சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு வெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல்
வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல்விரித் தோனை விளங்குவள்ளி
காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக் கார்மயில் வாகனனைச்
சாந்துணைப் போது மறவா தவர்க்கொரு தாழ்வில்லையே

Those who never forget, even at the hour of death, Sendhan, Kanda, the Lord of the Tiruchengodu hill, the King of the red spear, who expounded the Tamil scriptures, the beloved of Valli, the Lord of the fragrant kadamba, the rider of the dark peacock, the verse says, suffer no decline.

VERSE 73

போக்கும் வரவு மிரவும் பகலும் புறம்புமுள்ளும்
வாக்கும் வடிவு முடிவுமில் லாததொன்று வந்துவந்து
தாக்கு மநோலயந் தானே தருமெனைத் தன்வசத்தே
ஆக்கு மறுமுக வாசொல் லொணாதிந்த ஆனந்தமே

O six-faced Lord, who make me Your own, this bliss cannot be described: something without going or coming, night or day, outside or inside, speech, form or end, which comes again and again and gives the stillness of the mind by itself.

VERSE 74

அராப்புனை வேணியன் சேயருள் வேண்டு மவிழ்ந்த அன்பாற்
குராப்புனை தண்டையந் தாள்தொழல் வேண்டுங்கொடிய ஐவர்
பராக்கறல் வேண்டும் மனமும் பதைப்பறல் வேண்டு மென்றால்
இராப்பக லற்ற இடத்தே யிருக்கை யெளிதல்லவே

One needs the grace of the son of Shiva who wears serpents in his hair; one needs to worship with melting love His feet adorned with kura flowers and anklets; the cruel five senses must cease to distract and the mind must cease to tremble. Only then is it easy to dwell in the place beyond night and day.

VERSE 75

படிக்கின் றிலைபழ நித்திரு நாமம் படிப்பவர்தாள்
முடிக்கின் றிலைமுரு காவென் கிலைமுசி யாமலிட்டு
மிடிக்கின் றிலைபர மாநந்த மேற்கொள விம்மிவிம்மி
நடிக்கின் றிலைநெஞ்ச மேதஞ்ச மேது நமக்கினியே

You do not recite the holy name of Palani, you do not place on your head the feet of those who do, you do not say 'Murugan', you do not give without tiring, you do not dance sobbing in supreme bliss. O heart, what refuge do we have now?

VERSE 76

கோடாத வேதனுக் கியான்செய்த குற்றமென் குன்றெறிந்த
தாடாள னேதென் தணிகைக் குமரநின் றண்டையந்தாள்
சூடாத சென்னியு நாடாத கண்ணுந் தொழாதகையும்
பாடாத நாவு மெனக்கே தெரிந்து படைத்தனனே

What wrong did I do to Brahma, who never errs? O valiant Lord of Tanigai who split the mountain, he purposely created me with a head that does not wear Your anklet feet, eyes that do not seek them, hands that do not worship, and a tongue that does not sing.

VERSE 77

சேல்வாங்கு கண்ணியர் வண்ணப் பயோதரஞ் சேரஎண்ணி
மால்வாங்கி யேங்கி மயங்காமல் வெள்ளி மலையெனவே
கால்வாங்கி நிற்குங் களிற்றான் கிழத்தி கழுத்திற்கட்டு
நூல்வாங்கி டாதன்று வேல்வாங்கி பூங்கழல் நோக்கு நெஞ்சே

O heart, do not long for the breasts of fish-eyed women and pine in confusion; look to the flower feet of the Lord who hurled His spear so that the marriage thread of Indrani, wife of Indra whose elephant stands like a silver mountain, was not lost.

VERSE 78

கூர்கொண்ட வேலனைப் போற்றாம லேற்றங்கொண் டாடுவிர்காள்
போர்கொண்ட கால னுமைக்கொண்டு போமன்று பூண்பனவுந்
தார்கொண்ட மாதரு மாளிகை யும்பணச் சாளிகையும்
ஆர்கொண்டு போவரை யோகெடு வீர்நும் மறிவின்மையே

You who boast in pride without praising the Lord of the sharp spear: when warlike death takes you away, who will carry your jewels, your garlanded women, your mansions and your money bags? Alas, your ignorance will ruin you.

VERSE 79

பந்தாடு மங்கையர் செங்கயற் பார்வையிற் பட்டுழலுஞ்
சிந்தா குலந்தனைத் தீர்த்தருள் வாய்செய்ய வேல்முருகா
கொந்தார் கடம்பு புடைசூழ் திருத்தணிக் குன்றினிற்குங்
கந்தா இளங்கும ராஅம ராவதி காவலனே

O Murugan of the red spear, remove the anguish of my mind, caught and tossed by the red fish-like glances of ball-playing women. O Kanda, young Kumara, guardian of Amaravati, who stands on the hill of Tiruttani surrounded by clustered kadamba trees.

VERSE 80

மாகத்தை முட்டி வருநெடுங் கூற்றன்வந் தாலென்முன்னே
தோகைப் புரவியிற் றோன்றிநிற் பாய்சுத்த நித்தமுத்தித்
த்யாகப் பொருப்பைத் த்ரிபுராந் தகனைத் த்ரியம்பகனைப்
பாகத்தில் வைக்கும் பரமகல் யாணிதன் பாலகனே

When tall death comes, rising to the sky, You will appear before me on Your feathered steed, O child of the supreme auspicious Goddess, who holds in her half the pure, eternal, liberating mountain of giving, the destroyer of the three cities, the three-eyed Shiva.

VERSE 81

தாரா கணமெனுந் தாய்மார் அறுவர் தருமுலைப்பால்
ஆரா துமைமுலைப் பாலுண்ட பால னரையிற்கட்டுஞ்
சீராவுங் கையிற் சிறுவாளும் வேலுமென் சிந்தையவே
வாரா தகலந்த காவந்த போதுயிர் வாங்குவனே

The waist cloth, the small sword and the spear of the child who, not satisfied with the milk of the six Krittika mothers, drank the milk of Uma, are in my mind. Do not come near, Yama; if you come, I will take your life.

VERSE 82

தகட்டிற் சிவந்த கடம்பையு நெஞ்சையுந் தாளிணைக்கே
புகட்டிப் பணியப் பணித்தரு ளாய் புண்ட ரீகனண்ட
முகட்டைப் பிளந்து வளர்ந்திந்த்ர லோகத்தை முட்ட வெட்டிப்
பகட்டிற் பொருதிட்ட நிட்டூர சூர பயங்கரனே

Command me to bow, offering both the golden-red kadamba and my heart to Your two feet. O terror of the cruel Sura, who grew so that he split the roof of Brahma's universe, struck the world of Indra and fought proudly.

VERSE 83

தேங்கிய அண்டத் திமையோர் சிறைவிடச் சிற்றடிக்கே
பூங்கழல் கட்டும் பெருமாள் கலாபப் புரவிமிசை
தாங்கி நடப்ப முறிந்தது சூரன் தளந்தனிவேல்
வாங்கிய னுப்பிடக் குன்றங்க ளெட்டும் வழிவிட்டவே

When the Lord who wears anklets on His small feet carried on His plumed steed went forth to free the gods imprisoned in the crowded universe, the army of Sura broke, and when He hurled His unique spear the eight mountains made way.

VERSE 84

மைவருங் கண்டத்தர் மைந்தகந் தாவென்று வாழ்த்துமிந்தக்
கைவருந் தொண்டன்றி மற்றறி யேன்கற்ற கல்வியும் போய்ப்
பைவருங் கேளும் பதியுங் கதறப் பழகிநிற்கும்
ஐவருங் கைவிட்டு மெய்விடும் போதுன் னடைக்கலமே

I know no service but this, praising the son of Shiva of the dark throat with the words 'O Kanda'. When my learning is gone, my kin and my town cry out, and the five senses that live with me abandon this body, Your refuge is mine.

VERSE 85

காட்டிற் குறத்தி பிரான்பதத் தேகருத் தைப்புகட்டின்
வீட்டிற் புகுதன் மிகவெளிதே விழிநாசிவைத்து
மூட்டிக் கபாலமூ லாதார நேரண்ட மூச்சையுள்ளே
ஓட்டிப் பிடித்தெங்கு மோடாமற் சாதிக்கும் யோகிகளே

If one fixes the mind on the feet of the Lord of the hill maiden of the forest, it is very easy to enter release. Others are yogis who, fixing the eyes on the tip of the nose, hold the breath inside, drive it through the root centre up to the crown, and keep it from going anywhere.

VERSE 86

வேலா யுதன்சங்கு சக்rாயு தன்விரிஞ் சன்னறியாச்
சூலா யுதன் தந்த கந்தச் சுவாமி சுடர்க்குடுமிக்
காலா யுதக்கொடி யோனரு ளாய கவசமுண்டென்
பாலா யுதம்வரு மோயம னோடு பகைக்கினுமே

Lord Kanda the spear-bearer, given by trident-bearing Shiva whom even Vishnu of the conch and discus and Brahma could not know, whose banner bears the rooster with the shining crest: with the armour of His grace upon me, will any weapon reach me, even if Yama turns enemy?

VERSE 87

குமரா சரணஞ் சரணமென் றண்டர் குழாந்துதிக்கும்
அமரா வதியிற் பெருமாள் திருமுக மாறுங்கண்ட
தமராகி வைகுந் தனியான ஞான தபோதனர்க்கிங்
கெமராசன் விட்ட கடையேடு வந்தினி யென்செயுமே

What can the final summons sent by Yama do here any more to the ascetics of unique wisdom, who have become kin to the six holy faces of the Lord of Amaravati, whom the gods praise saying 'Kumara, refuge, refuge'?

VERSE 88

வணங்கித் துதிக்க அறியா மனித ருடனிணங்கிக்
குணங்கெட்ட துட்டனை யீடேற்றுவாய் கொடி யுங்கழுகும்
பிணங்கத் துணங்கை யலகை கொண்டாடப் பிசிதர்தம்வாய்
நிணங்கக்க விக்ரம வேலா யுதந்தொட்ட நிர்மலனே

Raise up this wicked one, whose nature is spoilt by mixing with men who do not know how to bow and praise. O pure Lord who hurled the mighty spear so that crows and vultures fought, ghouls danced and the mouths of flesh-eaters spat fat.

VERSE 89

பங்கே ருகனெனைப் பட்டோ லையிலிடப் பண்டுதளை
தங்காலி லிட்ட தறிந்தில னோதனி வேலெடுத்துப்
பொங்கோதம் வாய்விடப் பொன்னஞ் சிலம்பு புலம்பவரும்
எங்கோ னறியி னினிநான் முகனுக் கிருவிலங்கே

Does Brahma not know that long ago fetters were put on his own legs, now that he writes me on the palm leaf of birth? If my Lord, who comes holding His unique spear so that the surging sea cries out and His golden anklets ring, comes to know of it, Brahma will get two pairs of fetters.

VERSE 90

மாலோன் மருகனை மன்றாடி மைந்தனை வானவர்க்கு
மேலான தேவனை மெய்ஞ்ஞான தெய்வத்தை மேதினியிற்
சேலார் வயற்பொழிற் செங்கோடனைச்சென்று கண்டுதொழ
நாலா யிரங்கண் படைத்தில னேயந்த நான்முகனே

Did Brahma not create four thousand eyes, so that on this earth we might go and see and worship the Lord of Tiruchengodu, with its fields full of fish and its groves, the nephew of Vishnu, son of the Dancer, the God above the gods, the God of true knowledge?

VERSE 91

கருமான் மருகனைச் செம்மான் மகளைக் களவுகொண்டு
வருமா குலவனைச் சேவற்கைக் கோளனை வானமுய்யப்
பொருமா வினைச்செற்ற போர்வேல னைக்கன்னிப் பூகமுடன்
தருமா மருவுசெங் கோடனை வாழ்த்துகை சாலநன்றே

It is very good to praise the Lord of Tiruchengodu, rich with young areca palms and trees, the nephew of dark Vishnu, who carried off the deer-daughter Valli, the rooster-handed Lord who fought the great Sura so that the heavens might live, the Lord of the warlike spear.

VERSE 92

தொண்டர்கண் டண்டிமொண் டுண்டிருக் குஞ்சுத்த ஞானமெனுந்
தண்டையம் புண்டரி கந்தருவாய் சண்ட தண்டவெஞ்சூர்
மண்டலங் கொண்டுபண் டண்டரண் டங்கொண்டு மண்டிமிண்டக்
கண்டுருண் டண்டர்விண் டோடாமல் வேல்தொட்ட காவலனே

Grant me Your lotus feet with anklets, the pure knowledge that devotees see, approach, drink and dwell in. O guardian who hurled the spear so that the gods did not tumble and flee when the cruel Sura, seizing the earth and then the gods' worlds, pressed forward against them.

VERSE 93

மண்கம ழுந்தித் திருமால் வலம்புரி யோசையந்த
விண்கமழ் சோலையும் வாவியுங் கேட்டது வேலெடுத்துத்
திண்கிரி சிந்த விளையாடும் பிள்ளைத் திருவரையிற்
கிண்கிணி யோசை பதினா லுலகமுங் கேட்டதுவே

The sound of Vishnu's conch, from whose navel the world blossoms, was heard by the fragrant groves and pools of heaven; but the sound of the anklet bells on the holy waist of the child who plays with the spear, scattering the mighty mountain, was heard by all fourteen worlds.

VERSE 94

தெள்ளிய ஏனலிற் கிள்ளையைக் கள்ளச் சிறுமியெனும்
வள்ளியை வேட்டவன் தாள்வேட் டிலைசிறு வள்ளைதள்ளித்
துள்ளிய கெண்டையைத் தொண்டையைத் தோதகச் சொல்லைநல்ல
வெள்ளிய நித்தில வித்தார மூரலை வேட்டநெஞ்சே

O heart, you did not long for the feet of the Lord who longed for Valli, the clever girl who scared parrots from the clear millet field; instead you longed for women's carp-like eyes, coral lips, deceiving words and smiles of fine white pearls.

VERSE 95

யான்றானெ னுஞ்சொல் லிரண்டுங் கெட்டாலன்றி யாவருக்குந்
தோன்றாது சத்தியந் தொல்லைப் பெருநிலஞ் சூகரமாய்க்
கீன்றான் மருகன் முருகன் க்ருபாகரன் கேள்வியினாற்
சான்றாரு மற்ற தனிவெளிக் கேவந்து சந்திப்பதே

Unless both the words 'I' and 'He' are lost, the truth will not appear to anyone. By listening to the teaching of Murugan, the gracious nephew of Vishnu, who as the Boar lifted up the ancient earth, one comes to meet that unique open space that has no witness.

VERSE 96

தடக்கொற்ற வேள்மயி லேயிடர் தீரத் தனிவிடில் நீ
வடக்கிற் கிரிக்கப் புறத்துநின் றோகையின் வட்டமிட்டுக்
கடற்கப் புறத்துங் கதிர்க்கப் புறத்துங் கனகசக்ரத்
திடர்க்கப் புறத்துந் திசைக்கப் புறத்துந் திரிகுவையே

O mighty Lord's peacock, if You are let loose to remove our troubles, You will wander beyond the northern mountain, beyond the sea, beyond the sun, beyond the golden ring of mountains and beyond all directions, spreading the circle of Your plumes.

VERSE 97

சேலிற் றிகழ்வயற் செங்கோடை வெற்பன் செழுங்கலபி
ஆலித் தநந்தன் பணாமுடி தாக்க அதிர்ந்ததிர்ந்து
காலிற் கிடப்பன மாணிக்க ராசியுங் காசினியைப்
பாலிக்கு மாயனுஞ் சக்ரா யுதமும் பணிலமுமே

When the splendid peacock of the Lord of the Tiruchengodu hill, with its fish-filled fields, dances and strikes the hood of the serpent Ananta, the heaps of rubies, and Vishnu, who rules the world, with his discus and conch, tremble again and again and lie at its feet.

VERSE 98

கதிதனை யொன்றையுங் காண்கின்றி லேன்கந்த வேல்முருகா
நதிதனை யன்னபொய் வாழ்விலன் பாய்நரம் பாற்பொதிந்த
பொதிதனை யுங்கொண்டு திண்டாடு மாறெனைப் போதவிட்ட
விதிதனை நொந்துநொந் திங்கேயென் றன்மனம் வேகின்றதே

O Kanda, Murugan of the spear, I see no refuge at all. My mind burns here, grieving again and again at the fate that sent me wandering, carrying with love in this river-like false life a bundle bound up with nerves.

VERSE 99

காவிக் கமலக் கழலுடன் சேர்த்தெனைக் காத்தருளாய்
தூவிக் குலமயில் வாகன னேதுணை யேதுமின்றித்
தாவிப் படரக் கொழுகொம் பிலாத தனிக்கொடிபோல்
பாவித் தனிமனந் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்கின்றதே

Join me to Your feet, which are like blue water lilies and lotuses, and protect me. O rider of the feathered peacock, my sinful lonely mind sways, withers and trembles like a lone creeper with no pole to climb and no support.

VERSE 100

இடுதலைச் சற்றுங் கருதேனைப் போதமி லேனையன்பாற்
கெடுதலி லாத்தொண் டரிற்கூட் டியவா கிரௌஞ்ச வெற்பை
அடுதலைச் சாதித்த வேலோன் பிறவி யறவிச்சிறை
விடுதலைப் பட்டது விட்டது பாச வினைவிலங்கே

O Lord who joined me with love to the company of imperishable devotees, me who never thought of giving and had no wisdom: when the spear-bearer who destroyed the Krauncha mountain came, this prison of birth was set free, and the fetters of bondage and karma fell away.

VERSE 101

சலங்காணும் வேந்தர்தமக்கு மஞ்சார் யமன் சண்டைக்கஞ்சார்
துலங்கா நரகக் குழியணு கார்துட்ட நோயணுகார்
கலங்கார் புலிக்குங் கரடிக்கும் யானைக்குங் கந்தனன்னூல்
அலங்கார நூற்று ளொருகவிதான்கற் றறிந்தவரே

Fruit of the reading: those who have learnt and understood even one verse of this good work, the hundred-verse Alankaram on Kanda, the verse says, will not fear even angry kings or a fight with Yama, will not come near the dark pit of hell, will not be touched by evil disease, and will not be shaken by tigers, bears or elephants.

VERSE 102

திருவடி யுந்தண்டை யுஞ்சிலம் புஞ்சிலம் பூடுருவப்
பொருவடி வேலுங் கடம்புந் தடம்புயம் ஆறிரண்டும்
மருவடி வான வதனங்க ளாறும் மலர்க்கண்களுங்
குருவடி வாய்வந்தென் னுள்ளங் குளிரக் குதிகொண்டவே

His holy feet, anklets and tinkling bells, the battle spear that pierces Mount Krauncha, the kadamba garland, the twelve broad shoulders, the six lovely faces and the flower-like eyes came as my Teacher and leapt into my heart, cooling it.

VERSE 103

இராப்பக லற்ற இடங்காட்டி யானிருந் தேதுதிக்கக்
குராப்புனை தண்டையந் தாளரு ளாய்கரி கூப்பிட்டநாள்
கராப்படக் கொன்றக் கரிபோற்ற நின்ற கடவுள்மெச்சும்
பராக்ரம வேல நிருதசங் கார பயங்கரனே

Show me the place beyond night and day and grant me Your feet adorned with kura flowers and anklets, so that I may dwell there and praise You. O Lord of the mighty spear, terror of the demons, praised by Vishnu who killed the crocodile when the elephant called on him.

VERSE 104

செங்கே ழடுத்த சினவடி வேலுந் திருமுகமும்
பங்கே நிரைத்தநற் பன்னிரு தோளும் பதுமமலர்க்
கொங்கே தரளஞ் சொரியுஞ்செங் கோடைக் குமரனென
எங்கே நினைப்பினும் அங்கேயென் முன்வந் தெதிர்நிற்பனே

His fierce red spear, His holy faces, His twelve fine shoulders set in a row: wherever I think of Him as the Kumara of Tiruchengodu, where lotus flowers shed pearls from their pollen, there He comes and stands before me.

VERSE 105

ஆவிக்கு மோசம் வருமா றறிந்துன் னருட்பதங்கள்
சேவிக்க என்று நினைக்கின்றி லேன்வினை தீர்த்தருளாய்
வாவித் தடவயல் சூழுந் திருத்தணி மாமலைவாழ்
சேவற் கொடியுடை யானே யமர சிகாமணியே

Knowing that danger will come to my life, still I do not think of serving Your gracious feet; remove my karma. O Lord of the rooster banner, crest-jewel of the gods, who dwells on the great hill of Tiruttani surrounded by pools and wide fields.

VERSE 106

கொள்ளித் தலையில் எறும்பது போலக் குலையுமென்றன்
உள்ளத் துயரை யொழித்தரு ளாயொரு கோடிமுத்தந்
தெள்ளிக் கொழிக்குங் கடற்செந்தின் மேவிய சேவகனே
வள்ளிக்கு வாய்த்தவ னேமயிலேறிய மாணிக்கமே

Remove the sorrow of my heart, which trembles like an ant on a burning brand. O hero who dwells in Senthil by the sea, which sifts up a crore of pearls; O ruby who rides the peacock, destined for Valli.

VERSE 107

சூலம் பிடித்தெம பாசஞ் சுழற்றித் தொடர்ந்துவருங்
காலன் தனக்கொரு காலுமஞ் சேன் கடல் மீதெழுந்த
ஆலங் குடித்த பெருமான் குமாரன் அறுமுகவன்
வேலுந் திருக்கையு முண்டே நமக்கொரு மெய்த்துணையே

I will never fear death, who comes following me with trident in hand, swinging his noose. For us there is the spear and the holy hand of the six-faced son of Shiva, who drank the poison that rose from the ocean; that is our one true support.

CLOSING

கந்தர் அலங்காரம் முற்றிற்று

Thus ends the Kandar Alankaram.

Read it on its page

The Kandar Alangaram with its meaning, how and when it is recited, and the same text in five more scripts:
astrobhava.com/mantra/kandar-alangaram/

PERFORMED FOR YOU

The Subramanya Homam, in your name

At our Yagna Ashram, telecast live · astrobhava.com/product/subramanya-homa/

Book →

AstroBhava · www.astrobhava.com · support@astrobhava.com · +91 96295 55442
An initiative of Vedhon Management Consultants (OPC) Pvt Ltd, Pollachi